Włochy środkowe w zarysie

REPVBBLICA ITALIANA

0 100 200 km
AUSTRIA
SZWAJCARIA
WĘGRY
Trydent-Górna Adyga
Friuli-Wenecja Julijska
Valle d'Aosta
Aosta
Trydent
Mediolan
Wenecja
SŁOWENIA
Turyn
Lombardia
Wenecja
Trest
CHORWACJA
Euganejska
FRANCJA
Piemont
Emilia-Romania
Genua
Bolonia
BOŚNIA I HERCEGOWINA
Ligúria
Florencja
SAN MARINO
MONAKO
Ankona
Toskania
Morze Liguryjskie
Marche
Perugia
Umbria
Morze
JUGOSŁAWIA
L'Aquila
FRANCJA
Abruzja
WATYKAN
RZIM
Molise
Adriatyckie
Lacjum
Campobasso
Bari
Neapol
Potenza
Apulia
Kampania
Basilicata
Sardynia
Morze Tyrreńskie
Kalabria
Cagliari
Catanzaro
Morze Śródziemne
Palermo
Sycylia
Morze Jońskie
ALGIERIA
TUNEZJA
MALTA

Historia Włoch w zarysie

Tereny dzisiejszych Włoch były w czasach starożytnych zasiedlane przez różne ludy i plemiona. Można powiedzieć, że na północy żyli m.in. Ligurowie, Celtowie i Wenetowie, w centrum Etruskowie, Umbrowie i Latynowie (z nich wywodzili się Rzymianie), na południu Grecy. Ludy te zostały następnie podbite i zlatynizowane przez Rzymian. Latynowie byli stosunkowo niewielkim plemieniem, ale jedno z ich miast - Rzym, stało się siłą napędową wielkiego imperium.

Przez następne 14 wieków Italia była sceną kolejnych wojen, podbojów, powstawania i upadku królestw, mniej lub bardziej niezależnych księstw. Między innymi na terenie Italii istniało od 1816 do 1861 r. Królestwo Obojga Sycylii ze stolicą w Neapolu.

Różni władcy, w różnym okresie próbowali zjednoczyć Italię, na dłuższą metę bez skutku.

Dopiero 17 III 1861 r. na części ziem Italii proklamowano Królestwo Włoskie, którego królem został Wiktor Emanuel II.

Po kolei przyłączano następne obszary aż do 1870 r., kiedy kończąc proces zjednoczeniowy przyłączono Rzym i Lacjum. W 1871 r. stolicę młodego Królestwa przeniesiono z Florencji do Rzymu.

Królestwo Obojga Sycylii

Godło Obojga Sycylii

Caserta – tu zbudowano reprezentacyjny pałac mający stanowić *wizytówkę* dynastii Burbonów jako wspaniały, nowy ośrodek administracyjny Królestwa Sycylii i miejsce do oficjalnych ceremonii. Pałac miał też jednak być bezpiecznym schronieniem dla rodziny królewskiej i dworu, w Neapolu bowiem, który jest położony tuż nad brzegiem morza, Burbonowie narażeni byli na możliwe oblężenia przez wrogie floty. Od XVIII do XIX wieku – była to letnia rezydencja królów Neapolu.

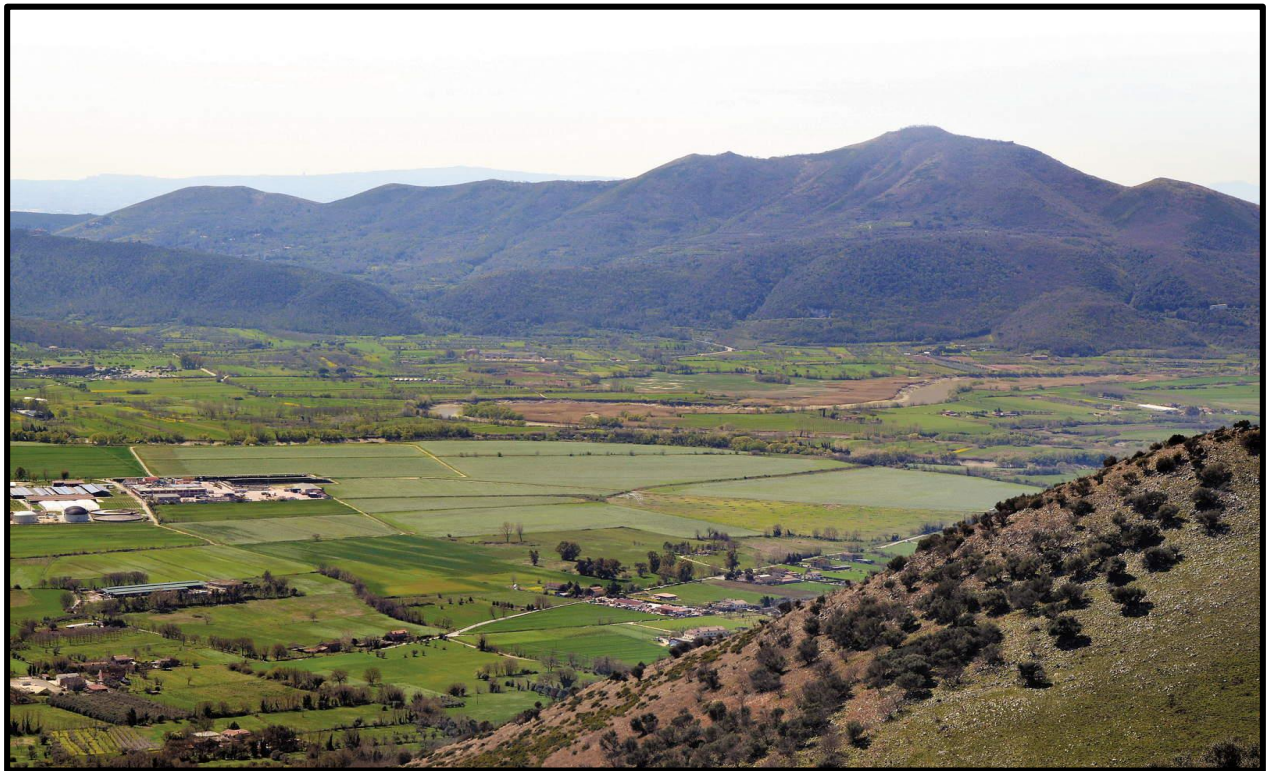

Caserta pałac królewski

Pałac w Casercie

Wśród wszystkich budowli i dzieł stworzonych przez dynastię Burbonów ich największą dumą znaną i cenioną na całym świecie niewątpliwie jest Pałac w Casercie we Włoszech czyli *Reggia di Caserta.* XVIII-wieczne założenie pałacowe, wzniesione aby rywalizować z Wersalem oraz pałacem królewskim w Madrycie, łączy harmonijnie w jedną całość wspaniały pałac, park i ogrody, jak również tereny leśne, pawilony myśliwskie oraz fabrykę produkcji jedwabiu.

Architekt Ludwig van Wittel (z włoska *Vanvitelli*), ściągnięty do Neapolu przez króla Karola III (*Carlo Borbone*), miał za zadanie zbudowanie nowej rezydencji królewskiej na miarę jednej z najpotężniejszej w Europie dynastii – dynastii Burbonów.
Dawna **perła w koronie Bubronów**, czyli pałac w Casercie, znajduje się bardzo blisko Neapolu. Można tu dojechać zarówno autobusem, jak i pociągiem.

Ogrody pałacowe (powierzchnia 120 ha.)

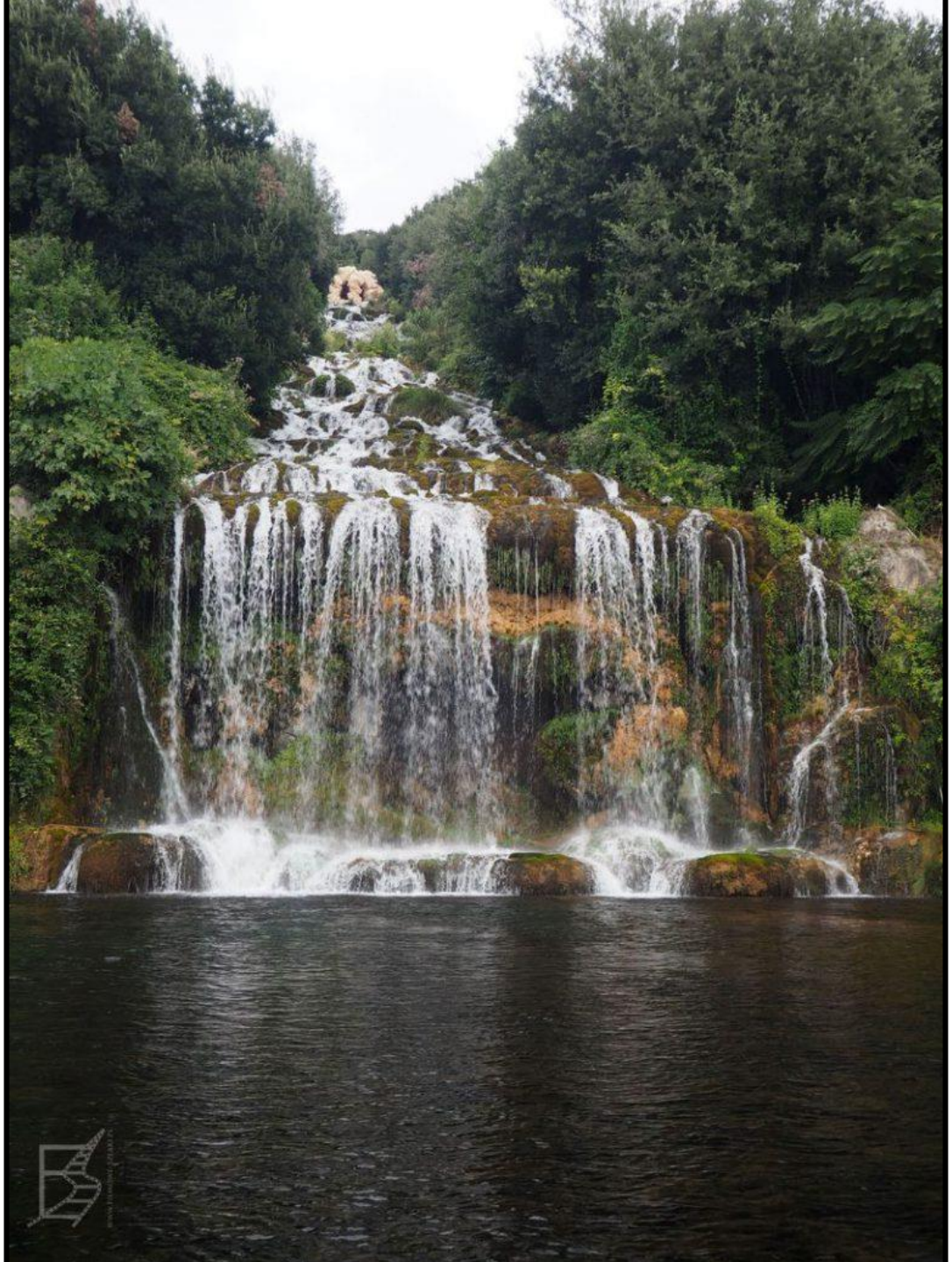

Kaskada z grupą rzeźbiarską Diany i Akteona

Pałac w Casercie wykorzystywany jest jako tło wielu produkcji filmowych

Kaplica pałacowa

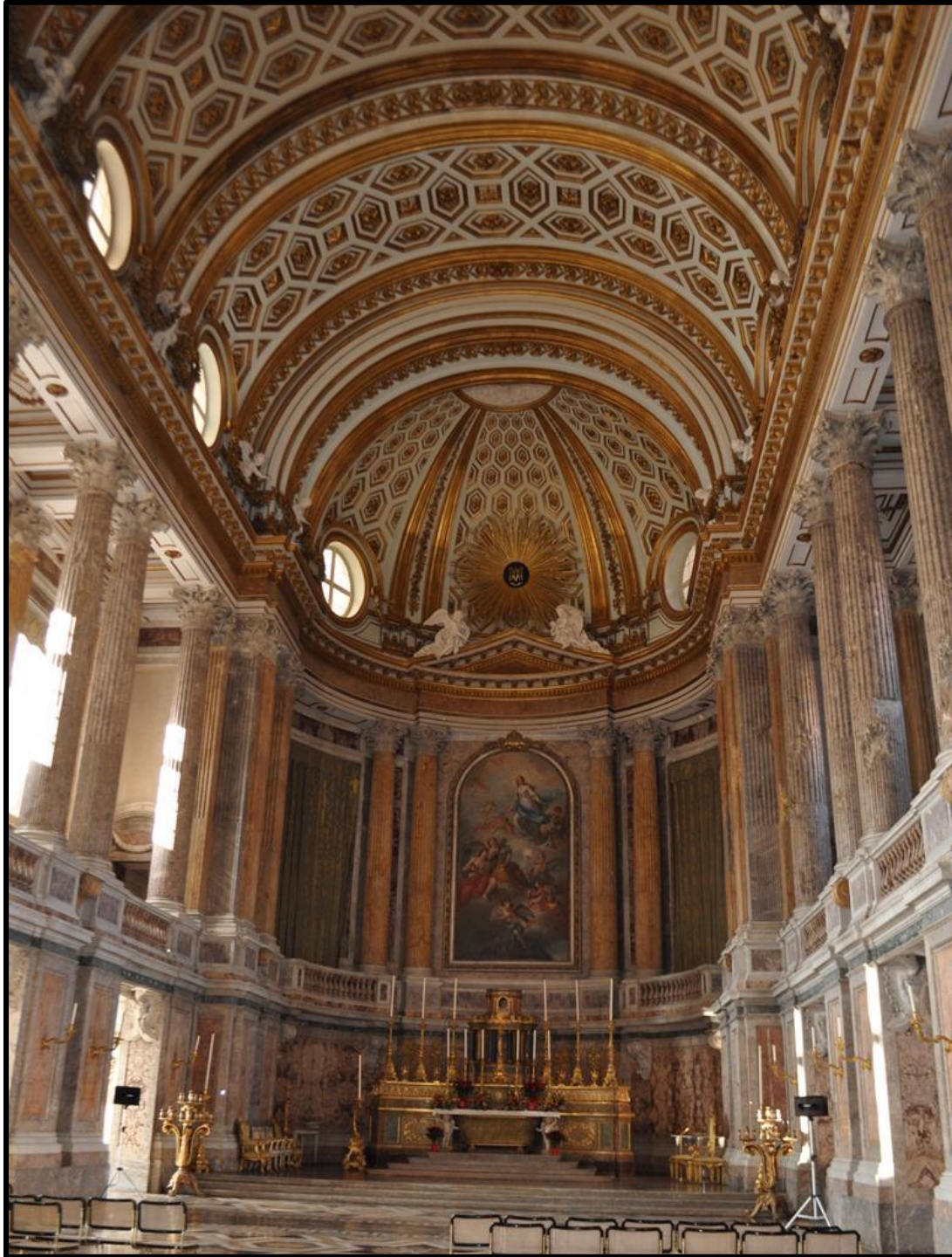

Wnętrza pałacowe

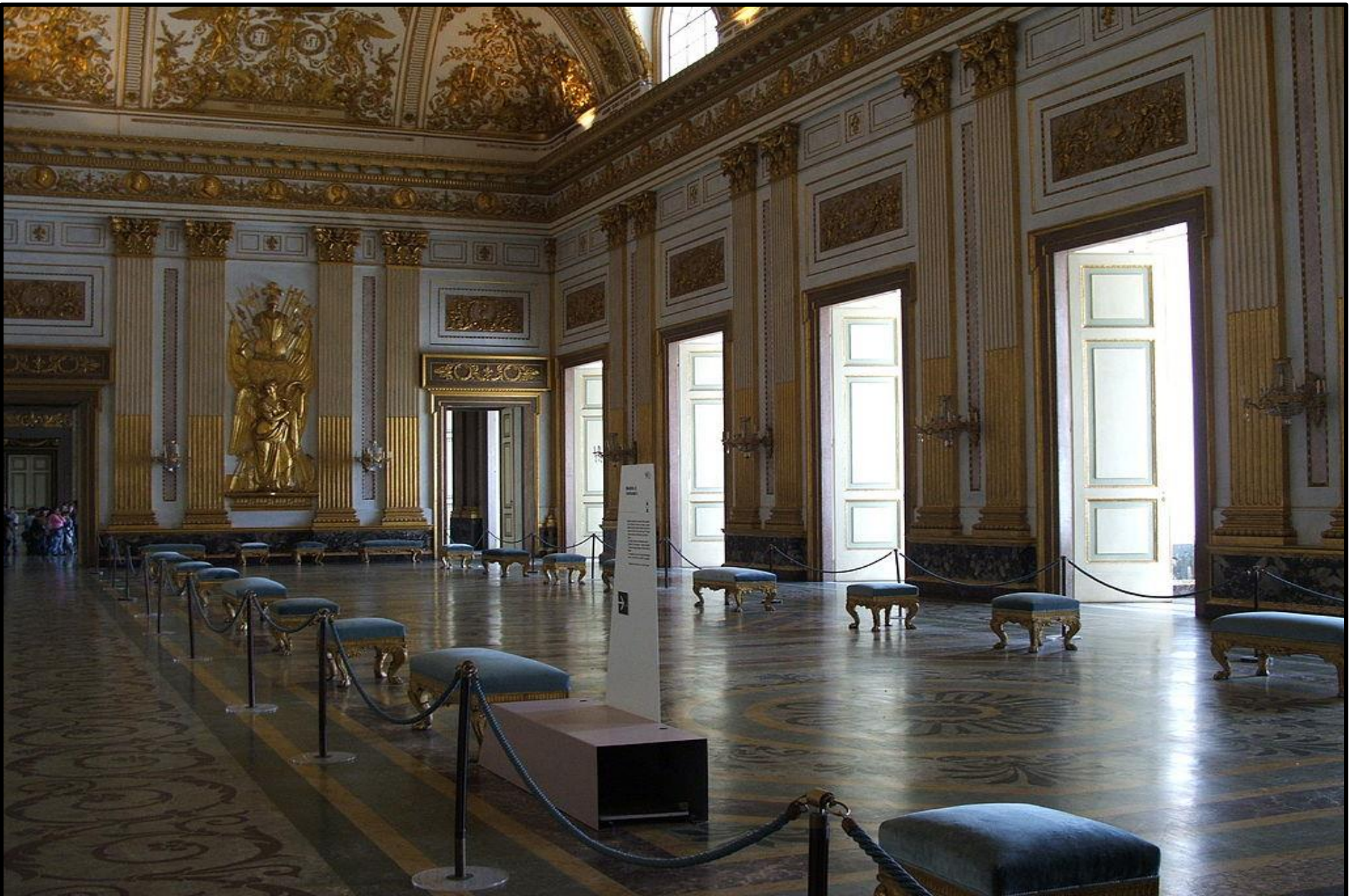

Anzio

Anzio – miasto i gmina we Włoszech, w regionie Lacjum, w prowincji Rzym. Jest to znany port rybacki i miejscowość wypoczynkowa posiadająca połączenie promowe z miejscowościami sąsiednimi.

W starożytności odwiedzali miasto cesarze rzymscy, a bogaci obywatele budowali tu swe nadmorskie wille.
W Antium urodzili się Kaligula i Neron, który osadził tu weteranów i zbudował port.

Miasteczko Anzio charakteryzuje się umiarkowanie ciepłym klimatem, ze średnią roczną temperaturą wynoszącą 15,6°C. Lata są suche, zwłaszcza lipiec, a opady deszczu pojawiają się przede wszystkim w chłodniejszych miesiącach, najwięcej w listopadzie i październiku.

W okresie II Wojny Światowej miała tu miejsce **Operacja Shingle** (ang.: żwir) – nazwa rozpoczętego 22 stycznia 1944 lądowania aliantów w okolicach miasta Anzio w czasie kampanii włoskiej. Zamierzeniem operacji było obejście umocnień linii Gustawa i otwarcie drogi do Rzymu. Operacje wojskowe przeprowadzone po lądowaniu określane są zazwyczaj jako **bitwa pod Anzio.**

Amerykańscy żołnierze lądują pod Anzio, styczeń 1944 roku

Cmentarz Beach Head War Cemetery niedaleko Anzio jest Cmentarzem Wspólnoty Narodów z II Wojny Światowej. Ogółem na cmentarzu znajduje sie 2316 mogił, spośród których 291 to groby nieznanych żołnierzy.

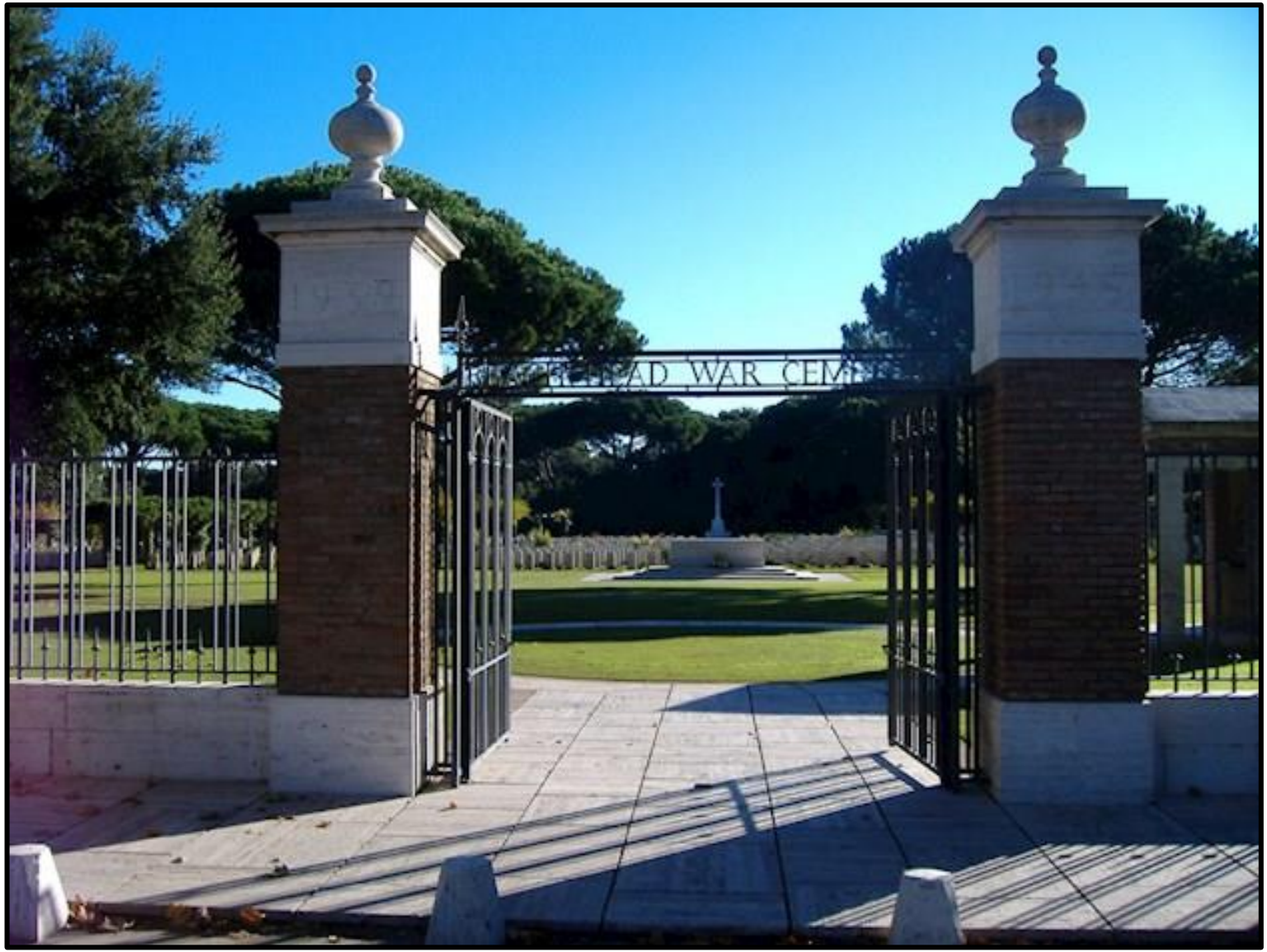

Monte Casino

Monte Cassino (wł. *Montecassino*) – wzgórze we Włoszech (Apeniny Środkowe), nad doliną rzeki Liri, między Rzymem i Neapolem. Wysokość 519 m n.p.m. U podnóża góry znajduje się miasto Cassino. Na szczycie wznosi się opactwo benedyktyńskie (pierwotne od 529, zbombardowane w 1944, odbudowane po II wojnie światowej)

Wedle tradycji Benedykt z Nursji dotarł do Mons Casinum między 525 a 529 rokiem. Mistyka miejsca kazała Benedyktowi założyć w Casinum kolejny klasztor i w nim osiąść. Na potrzeby klasztoru wykorzystano antyczne miejsce kultu urządzone po chrześcijańsku.

Św. Benedykt przebywał tu aż do swojej śmierci. Na Monte Cassino umarła również siostra bliźniaczka św. Benedykta, św. Scholastyka, założycielka zakonu benedyktynek w Piumarola. Szczątki tych dwojga świętych są najcenniejszymi relikwiami opactwa.

Wzgórze Monte Casino – widok z ulic miasta.

150 m

Podziemia klasztoru.
Grobowiec Świętego
Rodzeństwa

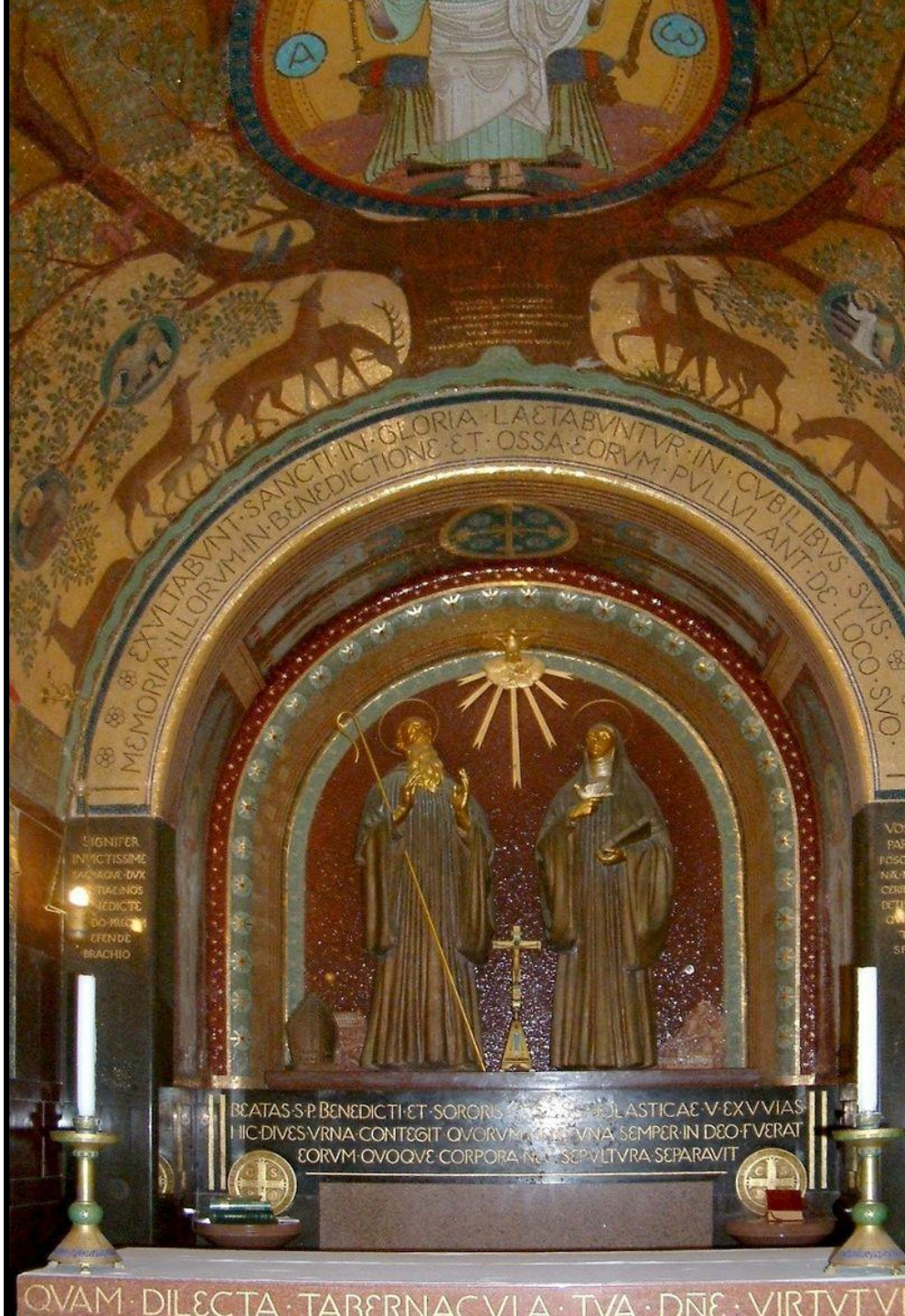

Postać Św. Benedykta z braćmi zakonnymi

Bitwa o Monte Cassino (zwana także bitwą o Rzym) składała się na cztery bitwy stoczone przez wojska aliantów z Niemcami, które miały miejsce w 1944 roku w rejonie klasztoru na Monte Cassino. Bitwa ta uznawana jest za jedną z najbardziej zaciętych w czasie II wojny światowej, a decydującą rolę odegrał w niej udział 2 Korpusu Polskiego pod dowództwem gen. Władysława Andersa.

Wojska alianckie od 17 stycznia 1944 roku próbowały zdobyć umocnienia. Próby te jednak kończyły się niepowodzeniem i droga na Rzym pozostawała dla aliantów zamknięta.

Atak Wojsk Polskich rozpoczął się 12 maja o godzinie 1:00 i poprzedzony był alianckim ostrzałem artyleryjskim, trwającym od godziny 23:00 poprzedniego dnia. Żołnierze szli do nocnego ataku w zaminowanym i niemal nieosłoniętym terenie, pod niemieckim ostrzałem prowadzonym z bunkrów, stanowisk artylerii i moździerzy.

CIMITERO
MILITARE
POLACCO

CMENTARZ POLEGŁYCH
W BITWIE O MONTE CASSINO
GDY
PREZYDENTEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ BYŁ
WŁADYSŁAW RACZKIEWICZ
NACZELNYM WODZEM
GENERAŁ KAZIMIERZ SOSNKOWSKI
DOWÓDCĄ 2 KORPUSU POLSKIEGO
GENERAŁ WŁADYSŁAW ANDERS
AMBASADOREM R. P. PRZY WATYKANIE
DR KAZIMIERZ PAPEE

ST.STRZ. SKOWRONSKI JOZEF
85/M-3 E CKM. +3.4.1946

TARI
GENERAŁ BRONI
WŁADYSŁAW ANDERS
UR. 11 VIII 1892 W BONIU
ZM. 12 V 1970 W LONDYNIE
KPT IRENA BENATA ANDERS

GENERAŁ BRONI
WŁADYSŁAW ANDERS
UR. 11. VIII. 1892 W BŁONIU
ZM. 12. V. 1970 W LONDYNIE

KPT. IRENA RENATA ANDERS
Z DOMU JAROSIEWICZ
(RENATA BOGDAŃSKA)
UR. 12.V.1920 W FREUDENTHALU (BRUNTÁL) KOŁO OŁOMUŃCA
ZM. 29.XI.2010 W LONDYNIE

GENERAŁ
WŁADYSŁAW ANDERS
UR. 11 VIII 1892 W
ZM. 12 V 1970 W LO
KPT. IRENA RENATA ANDERS

Frascati

Frascati – miasto i gmina we Włoszech, w regionie Lacjum, w prowincji Rzym.

Miasteczko jest znane przede wszystkim z wina, lekkiego, z subtelną ostrą nutką, którą zawdzięcza żyznej wulkanicznej glebie

Frascati słynie również z licznych pałaców i otaczających je ogrodów. Obok dworca autobusowego stoi w parku ***Villa Torlonia*** (część XVI-wiecznego majątku ziemskiego), a nad miasteczkiem góruje ***Villa Aldobrandini*** zbudowana w 1602 r. dla Pietra Aldobrandiniego, bratanka Klemensa VIII.

Ta dostojna, ozdobna XVII-wieczna barokowa rezydencja nadal służy rodzinie **Aldobrandinich**. Teren, na którym znajduje się budynek jest dostępny dla turystów. Będąc na miejscu można podziwiać wspaniale utrzymane ogrody ozdobione fontannami.

Uliczki Frascati

Katedra Św. Piotra z XVII w. (na planie krzyża greckiego; w zakrystii nagrobek zmarłej w 1852 Marii Mościckiej-Rajewskiej).

Willa Totlonia

Laleczka z Frascati

Można ją spotkać w każdej piekarni, cukierni czy nawet restauracji. Jest słodka, smakowita i ma ***trzy obfite, nagie piersi****. Mieszkańcy Frascati nazywają ją* ***Pupazza Frascatana*** *(laleczka z Frascati) bądź* ***Pupazza a Tre Seni*** *di Frascati (laleczka z trzema piersiami). Symbolizuje płodność i obfitość.*

Willa Aldobrandini

ALDOBRANDINVS

CHRIS

Castel Gandolfo

Herb miasta i gminy Castel

W Castel Gandolfo od XVII wieku znajduje się letnia rezydencja papieży.

Pałac papieski zbudowany został przez papieża Urbana VIII, według projektu Carla Moderny.

Po drugiej wojnie światowej Castel Gandolfo rozkwitło szczególnie w okresie pontyfikatów papieży: Piusa XII i Jana Pawła II. Za panowania naszego rodaka na Tronie Piotrowym letnia rezydencja stała się czymś więcej niż miejscem krótkiego wypoczynku papieża – była tętniącą życiem oazą spotkań z wiernymi, sympozjów naukowych i pracy twórczej.

Wulkaniczne jezioro Albano (zwane Castol Gandolfo)

Czarne plaże wulkanicznego jeziora

Castel Gandolfo to miasto położone na południowy wschód od Rzymu, nad wulkanicznym jeziorem Albano, od włoskiej stolicy oddalone jest ono o 24 km. To właśnie tu wznosi się słynny pałac papieski, który zbudowano za pontyfikatu Urbana VIII. Papież ten wywodzący się ze znamienitej florenckiej rodziny szlacheckiej jeszcze w czasach, gdy był kardynałem, prężnie działał jako mecenas sztuki. Na jego zlecenie pracował m.in. Pietro da Cortona, Giovanni Lorenzo Bernini czy Carlo Maderna, któremu właśnie powierzone zostały prace nad letnią papieską rezydencją. Castel Gandolfo od samego początku dla Biskupów Rzymu było ostoją spokoju. To tu zaszywali się oni po to, by zregenerować siły.

W granicach tego terytorium ulokowany jest pałac papieski, którego budowę rozpoczęto w latach 20. XVII wieku oraz mieszczące się w nim astronomiczne obserwatorium. Są tu też wille kardynalskie: dom dla pracowników, w którym na stałe mieszka ok. 20 osób, biura oraz liczne budynki gospodarcze. Sporą część obszaru zajmuje ogromny ogród wypełniony kwiatami i arboretum oraz rozciągający się na powierzchni 20 ha ogród warzywny.

Pius XII (1955 r.)

Ogrody papieskiej rezydencji w Castel Gandolfo są otwarte dla publiczności. Można po nich spacerować półtorej godziny dziennie 6 dni w tygodniu.

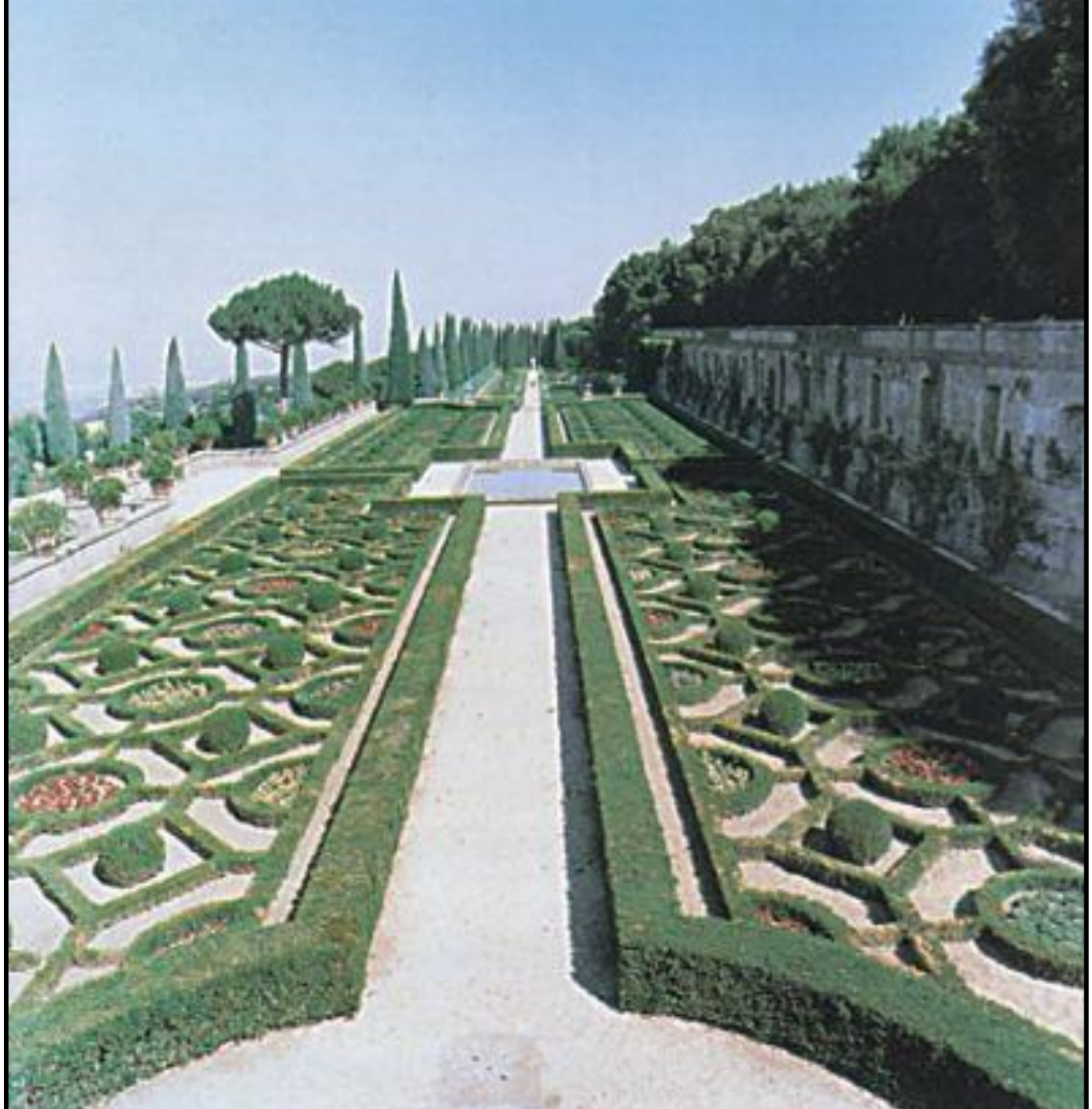

Z budowlanych przedsięwzięć - Jan Paweł II zlecił tu wykonanie odkrytego basenu.

Znadują się tu również polskie akcenty. Jest więc kopia obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, którą na zamówienie Piusa XI sporządził ojciec Augustyn Jędrzejczyk – paulin z Jasnej Góry. Są też freski przedstawiające cud nad Wisłą i obronę Jasnej Góry. Te na początku XX wieku wykonał znany polski malarz Jan Henryk Rosen.

Wśród zwiedzanych komnat rezydencji, znajduje się m.in. prywatna papieska sypialnia wraz z przylegającą do niej kaplicą. Poza niezwykłymi apartamentami czeka też tu na nas 400 lat historii, liczne obrazy, liturgiczne stroje, mundury, a nawet lektyka Piusa IX i BMW Jana Pawła II.

Castel Gandolfo dobrze skomunikowane jest z Rzymem. Najłatwiej dotrzeć tu, pociągiem z dworca Termini. Przejazd zajmie nam ok. 30 minut, pociągi wyruszają co godzinę.

Castel Gandolfo – letnia rezydencja papieża.
Castel Gandolfo - Plac Della Libertà przed pałacem papieskim

PT

© picture alliance /dpa
© picture alliance /dpa

Sacro speco

W miejscowości Subiaco można zobaczyć grotę, w której początkowo mieszkał św. Benedykt. Wokół niej w późniejszym okresie zbudowano zawieszony wśród skał klasztor zwany Sacro Specco czyli Św. Groty, który w XIII w. został ozdobiony pięknymi polichromiami.

Dębowa aleja prowadzi do Sacro Speco – pierwszego benedyktyńskiego klasztoru. Po pokonaniu kilku stromych schodków zobaczymy jakby wrośnięte w skałę opactwo.

Ok 499 r. osiadł w tym miejscu bogaty młodzieniec, Benedykt z Nursji, który przez trzy lata mieszkał w grocie, oddając się modlitwie i rozmyślaniom.

Około 529 r. Benedykt opuścił Subiaco, by kontynuować dzieło na Monte Cassino. W XIV w., w dobie odnowy życia benedyktyńskiego, Subiaco stało się klasztorem przyciągającym mnichów z całej Europy. Wśród odwiedzających je byli także Polacy, między innymi Paweł Włodkowic. Niektórzy z nich zostali tam mnichami.

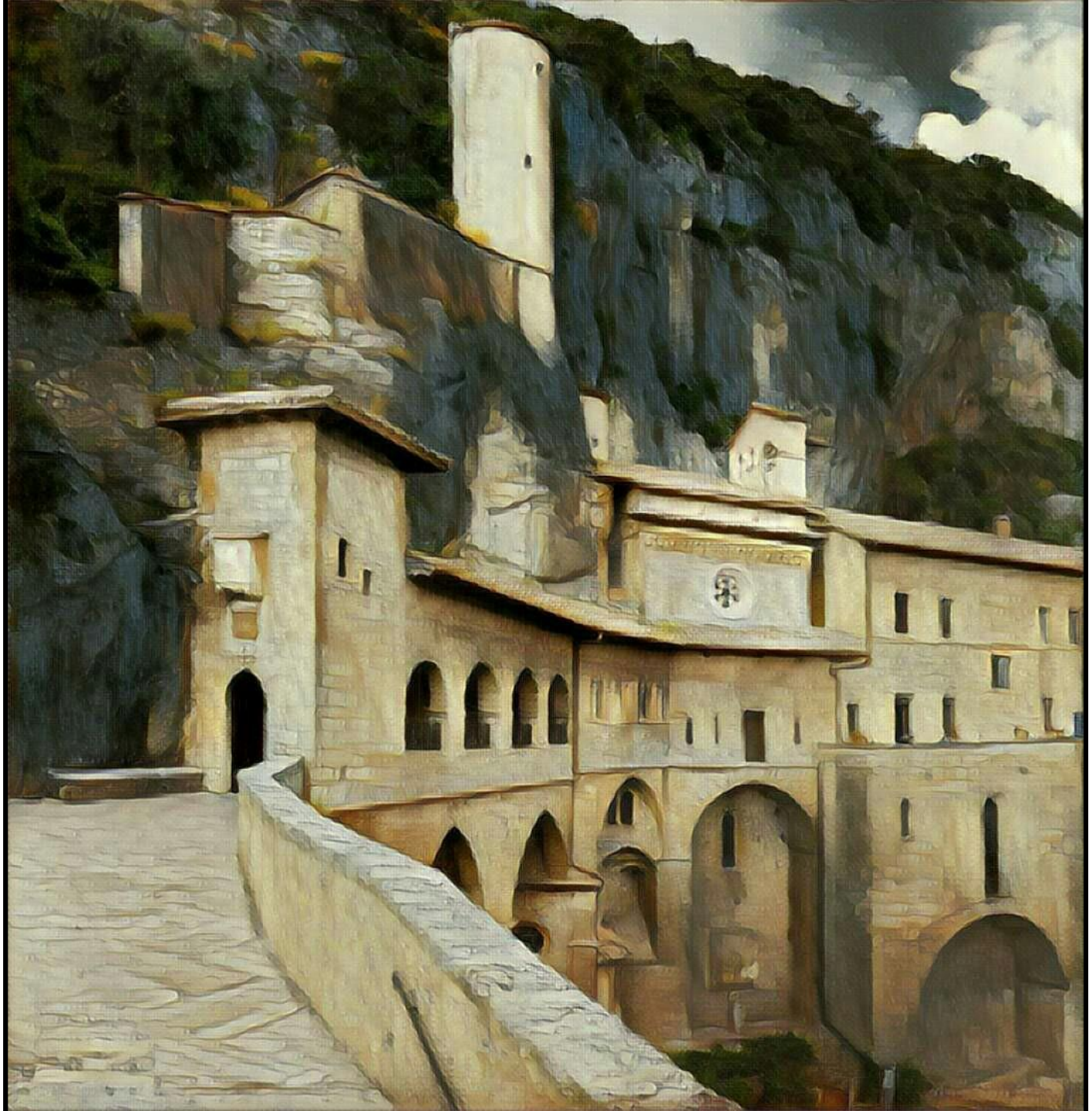

S. STEFAN
S. THOMAS ARCIDIAC.

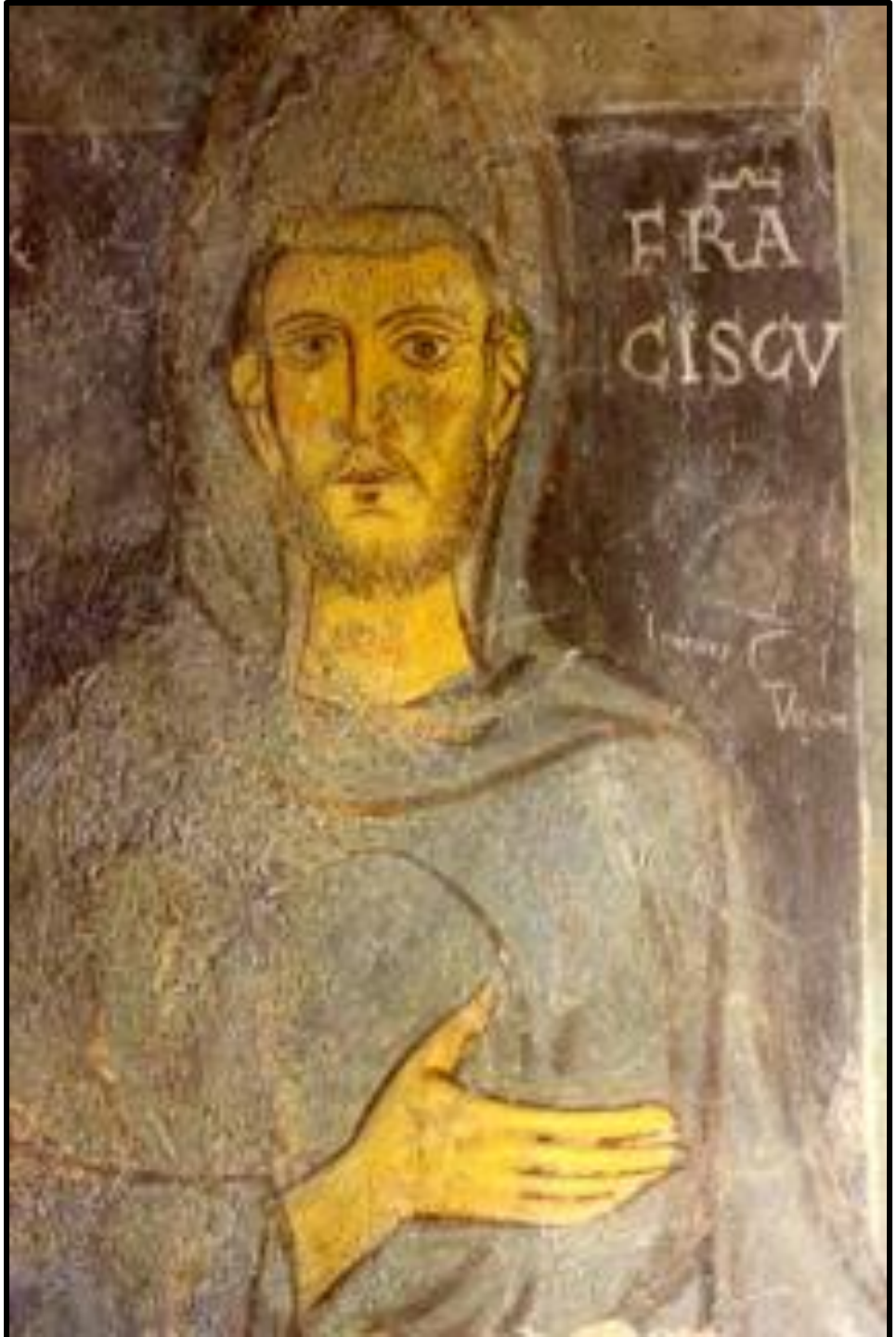
FRA
CISCV

Tivoli

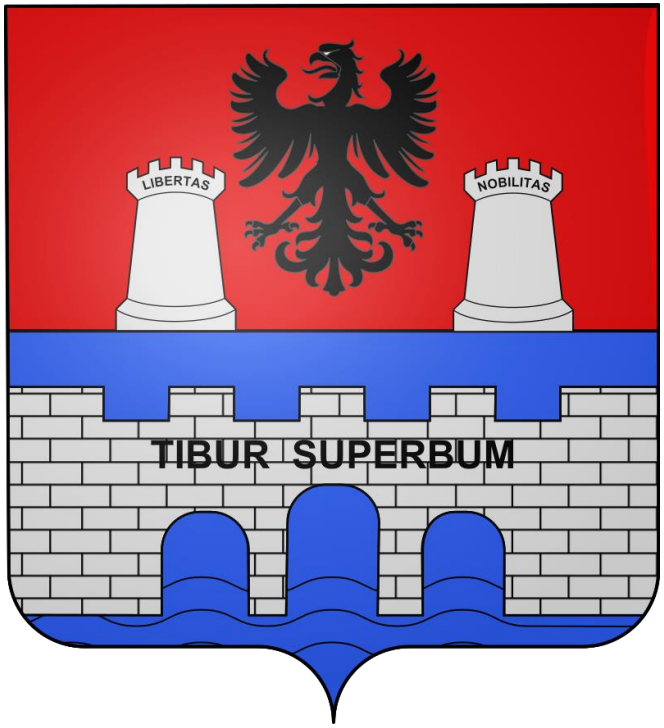

Najstarsze ślady osiedlenia sięgają XIII wieku p.n.e. Pierwsze historyczne zapisy odnoszą się do sprzymierzenia miasta Tibur (etruska nazwa miasta) z Galami w roku 361 p.n.e. W roku 338 p.n.e. miasto zostało zdobyte przez Republikę Rzymską.

Po uzyskaniu przez mieszkańców prawa do obywatelstwa rzymskiego (90 p.n.e.) miasto stało się popularnym miejscem zamieszkania bogatych Rzymian. Spośród wznoszonych tu willi najbardziej znana jest Willa Hadriana.

Obecnie **Tivoli** to jedna z najciekawszych miejscowości w okolicach Rzymu, słynąca z zabytków starożytności, ogrodów i fontann**.** Liczy ponad 50.000 mieszkańców i jest położone na wschód od stolicy Włoch, na skraju Gór Sabińskich, nad rzeką Aniene**.**

Panorama Tivoli

VILLA HADRIANA – zabudowa pałacowa wzniesiona na polecenie **cesarza Hadriana** w latach **118-134 n.e.**, mieszcząca się w odległości ok. 5 km od centrum dzisiejszego Tivoli, w miejscowości Villa Hadriana.

Był to najobszerniejszy kompleks ogrodowo-pałacowy znany w starożytności, którego powierzchnia była porównywalna z rozmiarami dawnych Pompejów.

Zabudowania tej letniej rezydencji składały się z zespołu budowli rozlokowanych w sztucznie wzbogaconym krajobrazie, tak by eksponować ten krajobraz. Rok 125 był momentem przełomowym dla prowadzonych prac budowlanych. Hadrian powrócił właśnie z objazdu Imperium. Wrażenia z podróży zainspirowały go do pobudowania na terenie Willi obiektów naśladujących budowle widziane w Grecji i Egipcie. Ta eklektyczna rezydencja rozplanowana została w trzech połączonych ze sobą kompleksach, przeznaczonych dla: cesarza, jego rodziny i gości, wyższych urzędników państwowych, żołnierzy, służby i niewolników.

Ogrody Villi Hadriana

VILLA d'ESTE – jest wielką atrakcją Tivoli. Wejście znajduje się od strony placu Piazza Trento otoczonego średniowiecznymi murami. Przed laty stał tu klasztor benedyktynów, natomiast od 1550 r. istnieje pałac i piękny park, zbudowane na polecenie syna księcia Ferrary, kardynała Hipolita d'Este. Pałac jest położony na krawędzi skalnej i z jego tarasów rozciąga się wspaniały widok na usytuowane poniżej ogrody, rozległe wzgórza i równinę.

Wielki ogród rozłożony jest na licznych tarasach połączonych schodami, poprzecinanych żywopłotami, sztucznymi grotami i fontannami. Wizytówką willi jest wszędzie płynąca woda i zacienione alejki.

Fasada pałacowa

Widok z tarasu

Fountain of Neptune

N.SHUKOVA

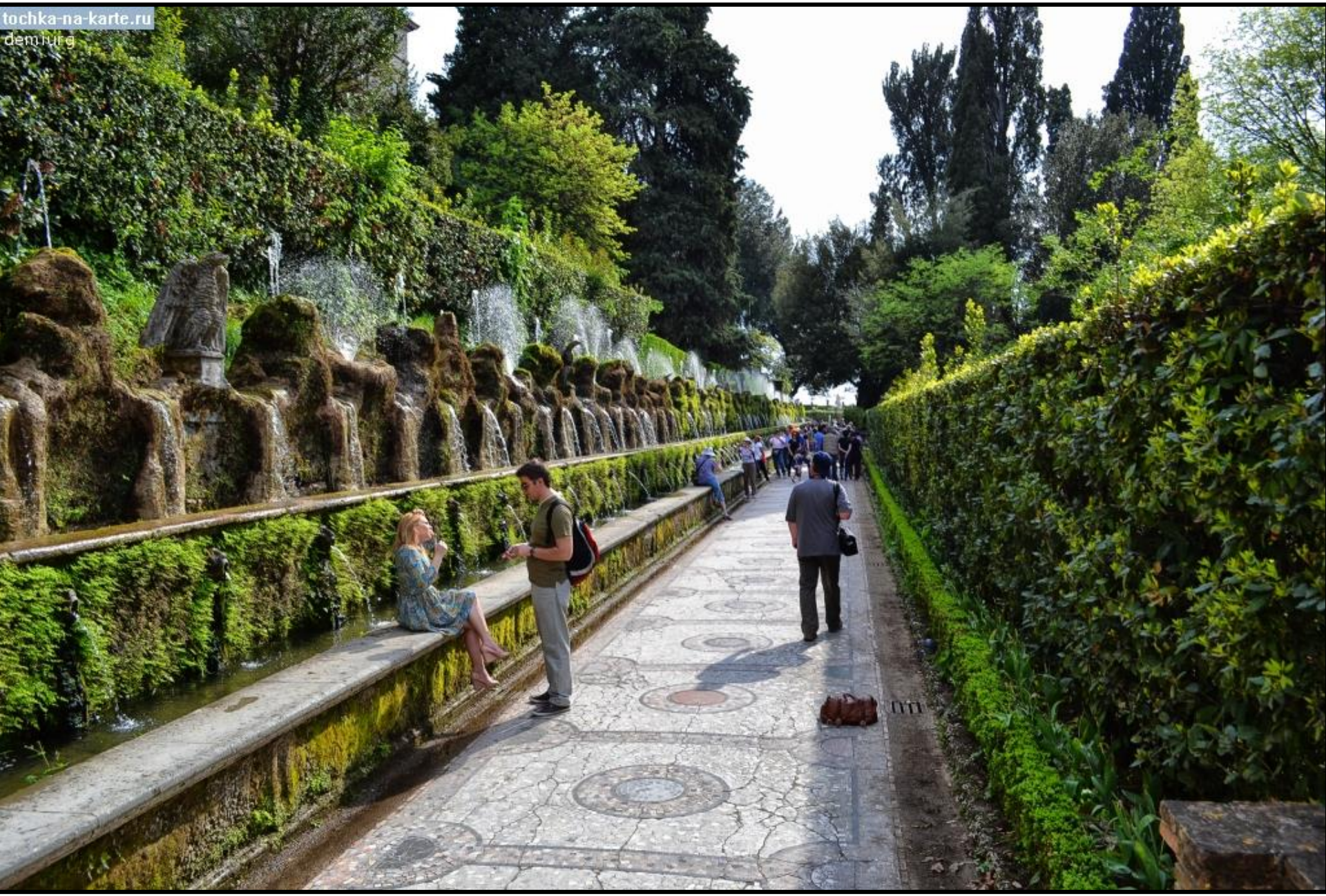
tochka-na-karte.ru
demiurg

Victor Travel Blog

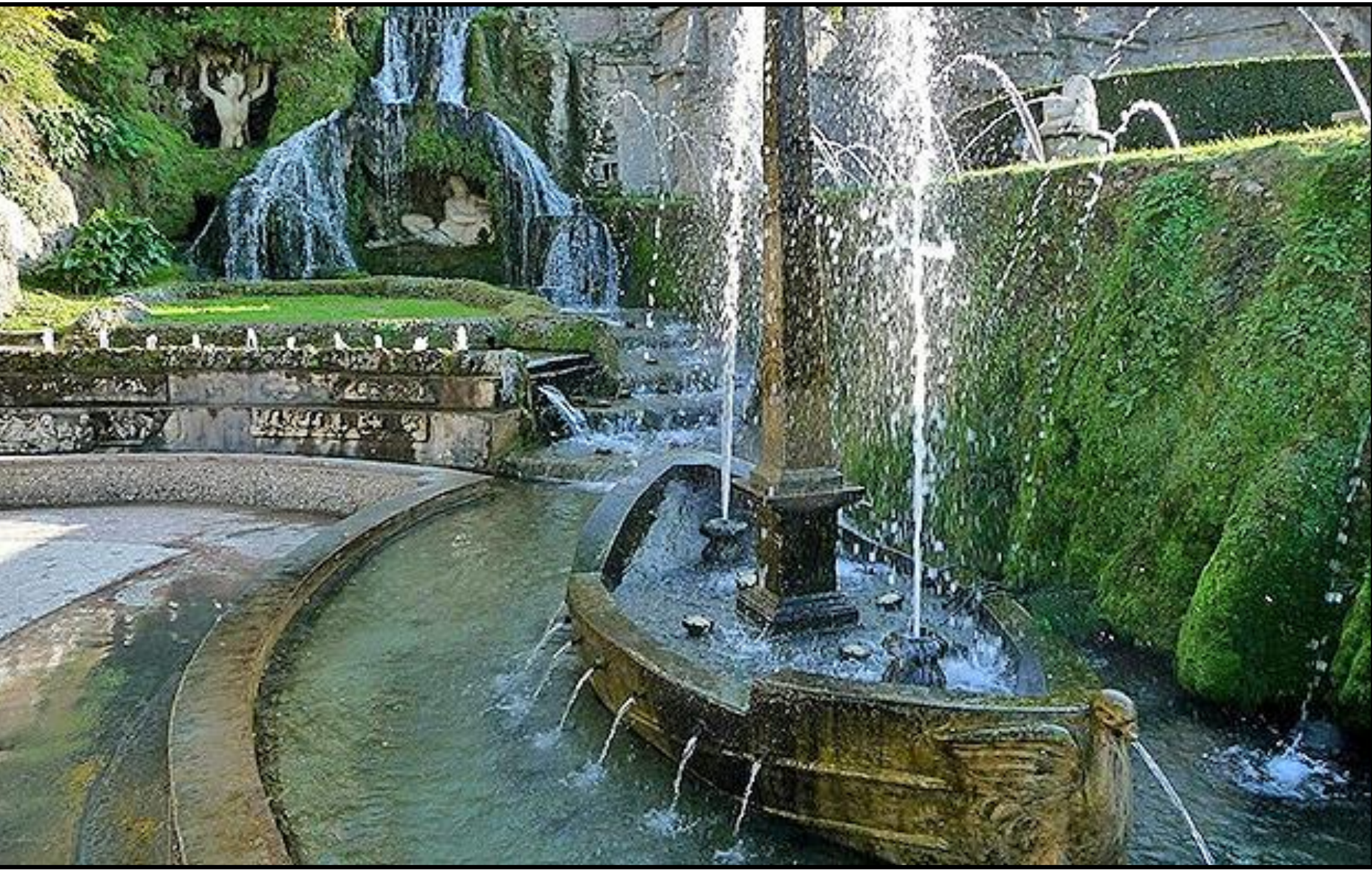

21/09/2012 14:41

VILLA GREGORIANA

w Tivoli – park założony w XIX wieku wokół letniej rezydencji papieża Grzegorza XVI. Mieści się on w Valle d'Inferno (Dolinie Piekła) – miejscu, które już w starożytności pełniło ważną rolę strategiczną.

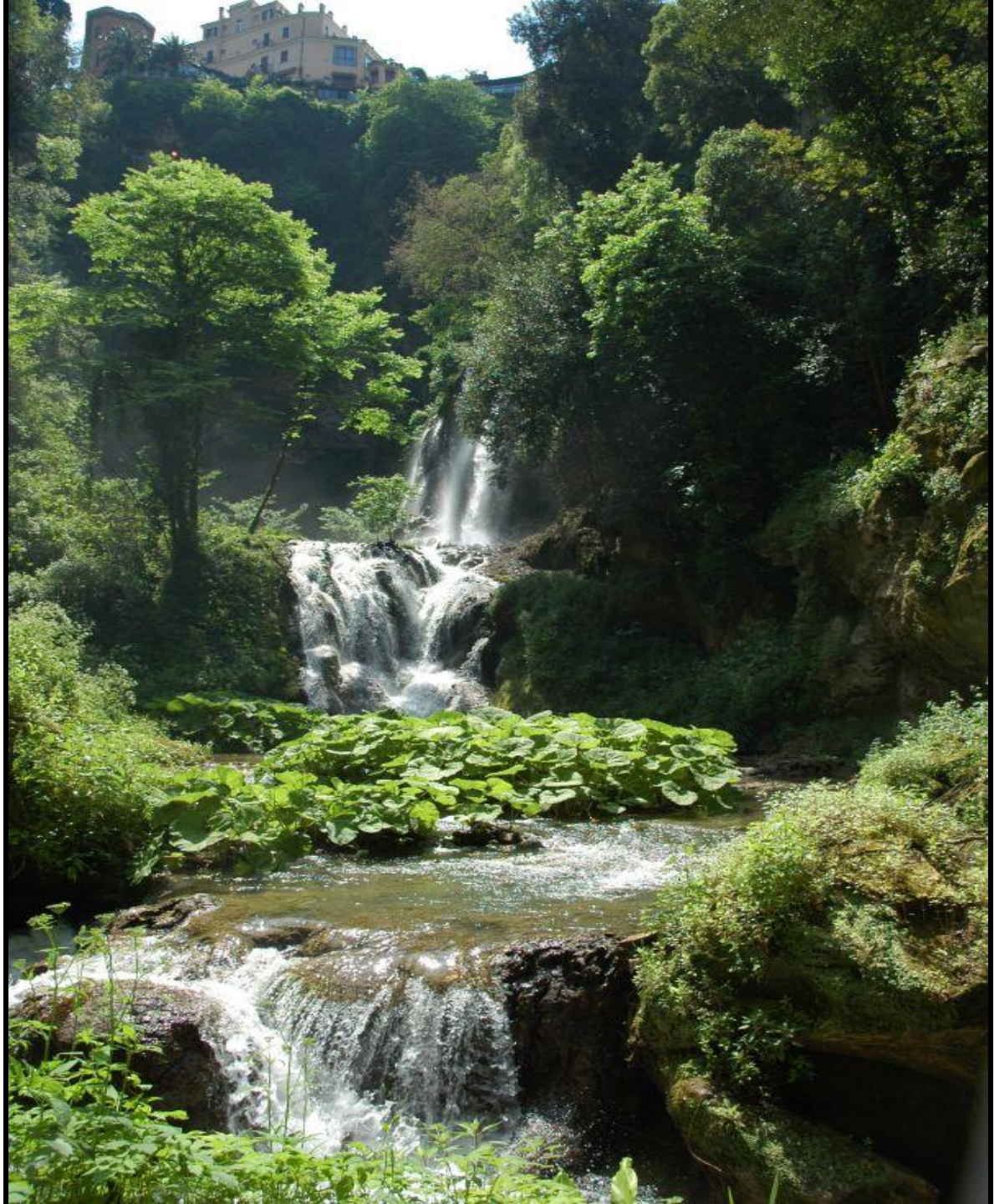

Dziękuję